

HÚSVÉTI VIGASZ

Vitovszki István

Ti elfáradt lelkek,
Ti Golgotát járók,
Ti vérzők, ti búsak,
A húsvéti fényből
a legszebb sugarak
Tireátok hullnak.

Tihozzátok beszél
A feltámadt Krisztus
A legédesebben:
?Édes gyermekeim,
Óh, ne csüggedjete!
Bízzatok Énbennem!

Én, a feltámadás,
Igazság és élet,
Bizony mondom nektek
Hogy a mennyei szent
Örök haza felé
Golgoták vezetnek ...

Ne csüggedjete hát!
Hiszen tudjátok, hogy
Elöttetek járok:
S az én utamon sem
nyíltak más virágok:
Csupán vérvirágok ...

Megmutattam néktek,
Hogy kell a keresztet
Türelemmel vinni,
S hogyan kell a kínok
Keserű kelyhéből
Imádkozva inni.

Megmutattam néktek
Bűnnélküli lényem
S nagypénteki gyászom,
Érettetek való
Igaz messiási
Önfeláldozásom.

De az én Atyám is
Megbizonyította
Igaz fiúságom:
Húsvét hajnalára
Égi ragyogásba

Volt feltámadásom.

Én e ragyogásból
Fonom néktek is meg
Égi koronátok,
Ha a szenvedések
Véres, kínos útját
Hittel megjárjátok.

Édes gyermekeim,
Jertek hát utánam!
Óh, jertek ujjongva!
A bűnök földjéről
Én oda vezetlek
Tiszta otthonomba.

S hogyha majd ott lesztek:
Minden szenvedésetek
Minden könnyhullástok,
Amely lelketeket
Hótisztára mossa,
Áldani fogjátok.

